

Voorstel van een richtlijn van de Raad tot wijziging van de eerste Richtlijn 73/239/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan met betrekking tot de kredietverzekering

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 13 september 1979)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de eerste Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche; en de uitoefening daarvan ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 76/580/EEG ⁽²⁾, ter vergemakkelijking van de toegang tot en de uitoefening van deze verzekeringsbranches, bepaalde verschillen tussen de nationale wetgevingen heeft afgeschaft;

Overwegende dat deze richtlijn in artikel 2, lid 2, sub d), evenwel bepaalt dat ze tot een latere coördinatie, die binnen vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn moet plaatsvinden, geen betrekking heeft op de verrichtingen op het gebied van de exportkredietverzekering voor rekening of met steun van de Staat; dat de bescherming van de verzekerden, die deze richtlijn verleent, overbodig is wanneer de verrichtingen inzake exportkredietverzekering voor rekening of met waarborg van de Staat worden uitgevoerd, zodat de uitsluiting van deze verplichtingen van het toepassingsgebied van deze richtlijn moet worden gehandhaafd;

Overwegende dat de richtlijn in artikel 7, lid 2, sub c), bepaalt dat „de Bondsrepubliek Duitsland tot het tijdstip van een latere coördinatie, die binnen vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn moet plaatsvinden, het verbod kan handhaven om op haar grondgebied de ziekteverzekering, de krediet- en borgtochtverzekering of de verzekering van rechtsbijstand, hetzij onderling, hetzij met andere branches te cumuleren”; dat hieruit volgt, dat de oprichting van agent-schappen en bijkantoren onder normale concurrentievoorwaarden nog met belemmeringen te kampen heeft; dat deze richtlijn hieraan een einde dient te maken;

Overwegende dat, wat de borgtochtverzekering betreft, de belangen van de verzekerden reeds door de

bepalingen van de eerstgenoemde richtlijn in toereikende mate beschermd zijn; dat het in de Bondsrepubliek Duitsland geldende verbod de borgtochtverzekering met andere branches te cumuleren niet meer verantwoord is en dat het dient te worden opgeheven;

Overwegende dat, gelet op het cyclische verloop van de schadegevallen in de kredietverzekering, deze bij de berekening van de gemiddelde betaalde schaden in de zin van artikel 16 van de vorengenoemde richtlijn met de storm-, hagel- en vorstverzekering moet worden gelijkgesteld;

Overwegende dat, gelet op het met de kredietverzekering verbonden risico, de kredietverzekeringsmaatschappijen een hoger minimumgarantiefonds nodig hebben dan in Richtlijn 73/239/EEG is voorgeschreven;

Overwegende dat de kredietverzekeringsmaatschappijen een egalisatiereserve nodig hebben die geen deel is van de solvabiliteitsmarge en die fiscaal aftrekbaar is;

Overwegende dat verder voorschriften inzake de boekhouding van de kredietverzekeringsmaatschappijen noodzakelijk zijn;

Overwegende dat enkele van de voor de kredietverzekering geldende voorschriften overbodig zijn voor die maatschappijen waarvan de activiteit een bepaald volume niet overschrijdt; dat, wordt dit volume toch overschreden, het aanbeveling verdient deze maatschappijen drie jaar uitstel te verlenen om deze verplichtingen na te komen; dat zulks eveneens geldt voor de ondernemingen, die bij de bekendmaking van de richtlijn dit volume reeds overschreden hebben;

Overwegende dat, aangezien op grond van de onderhavige bepalingen inzake kredietverzekering de handhaving van het beginsel van het cumulatieverbod in de Bondsrepubliek Duitsland niet meer verantwoord is, het verbod om de kredietverzekering met andere verzekeringsbranches te cumuleren dient te worden opgeheven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 73/239/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2, lid 2, sub d), wordt als volgt gelezen:

„d) De verrichtingen inzake exportkredietverzekering voor rekening van de Staat of met waarborg van de Staat”.

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 189 van 13. 7. 1976.

2. In artikel 7, lid 2, sub c), vervallen de woorden:

„de krediet- en borgtochtverzekering.”

3. Artikel 16, lid 2, wordt als volgt gelezen:

„Wanneer ondernemingen evenwel in hoofdzaak slechts één of meer risico's van krediet-, storm-, hagel- en vorstschade dekken, wordt voor de referentieperiode voor de gemiddelde betaalde schaden rekening gehouden met de laatste zeven boekjaren.”

4. Artikel 17, lid 2, sub a), wordt als volgt gelezen:

„a) Het garantiefonds mag echter niet minder bedragen dan:

— 1 000 000 rekeneenheden, indien het gaat om de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot de in de bijlage onder A, 14 vermelde branche kredietverzekering en indien de in deze verzekeringsbranche jaarlijks aangerekende premies en bijdragen in elk van de laatste drie boekjaren meer bereikt hebben dan 1 000 000 rekeneenheden of 5 % van de door de betrokken onderneming aangerekende premies of bijdragen;

— 400 000 rekeneenheden, indien het gaat om de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot een van de in de bijlage A, 10, 11, 12, 13, 14, — voor zover de onder de voorgaande gedachtenstreep vermelde voorwaarden niet van toepassing zijn, — en 15 vermelde branches.”

(Rest ongewijzigd)

5. Aan artikel 17, lid 2, wordt een alinea d) toegevoegd:

„d) Dient een onderneming, die de kredietverzekering uitoefent, het krachtens sub a) te vormen garantiefonds tot 1 000 000 rekeneenheden te verhogen, dan verleent de Lid-Staat haar daarvoor een termijn van drie jaar.

De termijn neemt een aanvang indien de onder de eerste gedachtenstreep, sub a), vermelde voorwaarden vervuld zijn. De Lid-Staten bepalen op welke wijze die verhoging moet plaatsvinden.”

Artikel 2

1. Voor de onder A, 14 van de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG vermelde verzekeringsbranche (hierna „kredietverzekering” genoemd), dient een egaliseringsreserve te worden gevormd waarbij in elk boekjaar, waarin een technisch overschot geboekt werd, 75 % van dit technisch overschot, echter niet meer dan 12 % van de in het boekjaar geboekte nettopremies moet worden gevoegd, totdat deze reserve 150 % van het hoogste gedurende de vijf laatste jaren bereikte nettopremiebedrag uitmaakt.

2. Een in het boekjaar in de kredietverzekering geleden technisch verlies moet uit deze egaliseringsreserve worden gedekt.

3. De reserve wordt tot de onder a) vermelde bedragen niet aan de solvabiliteitsmarge toegerekend en is in die mate fiscaal aftrekbaar.

Artikel 3

De technische reserves moeten voor de kredietverzekering afzonderlijk worden vermeld. De resultaten van de kredietverzekering moeten in de boeken tot uiting komen.

Artikel 4

De Lid-Staten wijziging hun nationale voorschriften conform deze richtlijn binnen 12 maanden na kennisgeving van de richtlijn en stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Zij passen de aldus gewijzigde voorschriften na verloop van een termijn van 18 maanden, te rekenen vanaf het tijdstip van deze kennisgeving, toe.

Artikel 5

Vanaf het tijdstip van de kennisgeving van deze richtlijn delen de Lid-Staten de Commissie de tekst mede van de wezenlijke juridische en administratieve bepalingen die zij in het onder deze richtlijn vallende gebied uitvaardigen.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.